

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Petri Ribadeneiræ, Societatis Iesv Presbyteri, De
Tribvlationibvs huius seculi Libri Duo**

Ribadeneyra, Pedro de

Coloniae, 1604

X. Qualia peccata Deus aduersitatibus & succeßionibus minus prosperis puniat, & cur illaper alios peccatores maioribus delictis obnoxios, castiget.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50340](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-50340)

QV ALIA PECCATA DE V
aduersitatibus & successiōibus minus
missis punit, & cur illa per alios pec
catores maioribus delictis obno
xios castiget.

Fortassis me quispiam interrogat,
& qualia crimina Deus infortunatis
euentibus castigare solet, nam cum po
nitio ista publica sit, & ad plures sele
tendat, videntur quoque publica & com
munia illa fore peccata? Ad hæc respon
deo, diuersis temporibus, in diuersis na
tionibus, diuersa regnare vitia, quibus
corrumpatur & inuertatur Reip. status,
utpotè incontinentia, auaritia, & super
bia, quæ fontes sunt omnis mali.
Sed vt accuratius respondendo satis
faciam huic quæstioni, breuiter ea recē
sebo, quorum in simili proposito memi
nit Saluianus. Cum Gothi, Vandali, Hū
ni, Dani, aliæque barbaræ & exteræ na
tiones congregatæ, Italiam, Galliam, His
paniam, Africam, aliasque Romanimpe
rij prouincias deuastarent, haud satis
crudelē & diram istam Dei vindictam
vniuersus orbis admirabatur: Saluianus
autem eo tempore Massiliēsis Episcopus

T. I
LIBER SECVNDVS. 303

vir pietate & doctrina clarus, octo libros,
De vero iudicio & Providentia Dei inscri-
ptos edidit, in quibus æquissimæ diuinæ
ultionis causas indicat, ad quas iustificā-
das enumerat scelera & delicta infelici
suo sæculo regnātia, propter quæ Deus a-
deò seuerè mundū flagellārit: cūq; ad lō-
gū recessisset cōtempū & neglectū po-
puli erga Deū, segnitie & tarditatē Eccle-
siasticorū, deprædationes, exactiones, &
tyrannidē Principū, insolentiā Nobiliū,
fraudes, fallacias, & mēdacia Mercatorū,
dissolutionē & fastū Aulicorū, auaritiā
& insatiabilem cupiditatē diuitū, calūni-
as & altercationes Procuratorū, excori-
ationes & oppressiones superiorū in offi-
cio constitutorū, crudelitātē militū, de-
niq; impiam, sceleratam, & corruptam
Christianorū vitā, Ethnicis magis & infi-
delibus, quā Christianis congruētē, tan-
dē cōcludens, præcipuas ac principales i-
stius pœnæ & afflictionis diuinæ causas
ait luxuriā, impudicitiā, libidinē, & inho-
nestatē Nobiliū personarū, iniquā offici-
orū collationē, & distributionē, dissimi-
lē alleviationem & relegationē onerum
hominib. calamitate & egestate oppres-
sis impositorū, eò q; exoneratis & exēptis
diuitib. infirmi ac debiles potētiū sarcinis
opprimerētur, & qui primi in decernēdis

& cōs.

& constituendis contributionibus con-
 fenserant, iidem à solutione profum-
 munes ac liberi forent; ita vt liberales
 alienis; præparci autem de bonis pro-
 prijs essent. Adiungit præterea exiguum
 virtutis & Religionis respectum iniuria
 horrendas incessanter Deo, abrenunci-
 do, iurando, peierando, blasphemando,
 & maledicendo, illatas; nefarium diuini
 nominis abusum, non ad confirmandam
 & stabiliendam veritatem; sed ad col-
 randum, velandum, & corroborandum
 mendacium, & falsam proximi accu-
 sationem & perditionem. Inuidiam que-
 que & livorem de alterius prosperitate,
 denique insignem & multiplicem Anti-
 graphorum & Receptorum malitiam,
 qui subditos depauperantes, & sub um-
 bra exactiois redituum Imperialium,
 pupillarum & viduarum sanguinem pe-
 nitus exugentes, sine alicuius prohibi-
 tione, oppositione, ac resistentia ciuitatis
 integras destruebant: silebant Sacerdo-
 tes, obmutescabant Concionatores, nec
 veritatem omnibus odiosam & vbiq[ue]
 locorum proscrip[ta]m proferre aut defe-
 dere audebant. ad extremum etiam Co-
 mœdiarum & inanium representatio-
 num leuitatem, quæ tunc temporis ma-
 ximè vigeat, in summam perniciem &

inte

interi
 simili
 minis
 ploran
 confes
 Cau
 sanctis
 as ac p
 quas D
 bārit,
 immis
 dos or
 circò b
 cuit, v
 calam
 finus
 dem se
 nemus
 Qu
 rer, eu
 cata &
 ra, & a
 & infi
 patien
 rō con
 rem ip
 Proph
 minu
 dat in
 deliur

interitum Reip. Christianæ. His alijsque
similibus lamentationibus, sextum volu-
minis sui librum repleuit, quod ad de-
plorandas hæc calamitates & miseras
conseripserat.

Causas iamiam enumeratas, Vir iste
sanctissimus & eloquentissimus præcipu-
as ac principales fuisse asserit, propter
quas Deus Romanum Imperium pertur-
bavit, & ingētes ipsi Barbarorum copias
immiserit, ad affligendos & conteren-
dos omnes inhabitantes terram, quas id-
circo hic commemorare & proferre pla-
cuit, ut si fortè quarundam illarum hoc
calamitosissimo tempore nobis conscij-
simus (sicut proh dolor timendum) eas-
dem sedulo corrigere & deponere festi-
nemus.

Quod si à curioso vltcrius interroga-
ret, cum hæreticorum & infidelium pec-
cata & numero plura, & grauitate maio-
ra, & abominabiliora sint Catholicorū
& infidelium delictis, cur tamen Deus
patienter illa tolerat; Catholicorum ve-
rò contra seuerissimè castigat; responde-
rem ipsi, quod idem omninò Abacuc
Propheta admiretur, & interroget Do-
minum, cur scilicet populum suum tra-
dat in manus inimicorum suorum infi-
delium, & idolis seruientium, dicens:

quare

Cap. I.

Quare respicis contemptores, & taces, conculcante impio iustiores se? Eadem plane est Saluiani quaestio; quam nimirum de causam Deus Christianos à Gothis, Vandalis, alijsque Barbaris, Hæreticis & infidelibus gentibus debellari, captiuos adduci, & tanquam mancipia torqueri & malè tractari voluerit, qui etsi peccatores essent, sine comparatione tamen meliores erant omnibus Barbaris à quibus tantoperè affligebantur. Respondens autem sibi ipsi, ait, bonum quidem illud & fidei lumen quo hæreticis & infidelibus præstat Christianus, non esse ipsius, sed Dei, obligari tamen illum eadem fide, & virtuti perpetuò insistentis, vitam fidei & religioni conformem transigat, quo & operibus ipsis ab Ethnicis & Paganis discernatur; & nisi fecerit, gravissimam promereri vindictam. Neque enim mirum est, operarium parcè & temperatè, & operarium decet, viuere; at si Nobilis quispiam aut Regis filius instar operarii frugaliter viuat, id ipsum sanè mirum & Regiæ Maiestati contrarium censetur.

Adhæc dico, Deū nos filiorum, hæreticos autem mancipiorum more tractare. Nam multa Dominus dissimulat & permittit mancipijs, quæ nullatenus in filio

filio suo dissimularet, non alia de causa, quàm quia iste filius, alter verò emptiti-
us seruus est. Hinc Seneca inquit: Cum vi-
deris bonos viros acceptosque Dijs labo-
rare, sudare, per arduum ascendere, ma-
los autem lasciuire, & voluptatibus af-
fluere: cogita filiorum nos modestia de-
lectari, vernularum licentia: illos disci-
plina tristiori coërceri & contineri, ho-
rum ali audaciam. Idem tibi de Deo li-
queat. Bonum virum in delitijs non ha-
bet: experitur, indurat, sibi illū preparat.

Dum paterfamilias fidelis & domesti-
cis curis sedulò intentus, & filiorum sa-
luti studiosus foeminam quandam disso-
lutam leuitatis actus exercere videt, non
magnoperè miratur, quia vanitati & li-
bidini deditam nouit: si autem vxorem
vel filiam suam honestatis fines seu ter-
minos, vel in minimo transgredi ani-
maduertat, continuò illam reprehendit,
ac corripit; amor enim & cura quam eius
causa gerit, vrget ipsum notare & corri-
gere vitia eius, quantumuis minima. Pari-
ratione nobiscum agit Deus, quia filios
nos reputat, dum iniquitates nostras ca-
stigmat, & hæreticorū peccata dissimulat,
vsque dum illos æternis supplicijs tradat
excruciandos.

In lib. Machabæorū secūdo legim⁹ terri-
bilem

*Lib. de pro-
uid. ca. 1.*

bilem, quandam Iudæorum persecuti-
 nem sub Antiocho impiissimo Tyran-
 no factam, & templum Hierosolymita-
 num, quod elegerat Deus, & nomen
 sanctificarat, direptum ac deuastatum
 esse: vbi cum Author enarrasset, quomodo
 Tyrannus iste crudelissimus sanguinem
 effudisset, qualiterque nullo Virorum
 aut Fœminarum, Iuuenum vel Senio-
 ruptarum vel innuptarum, virginum aut
 paruulorum habito respectu, omnes
 occidari iussisset & immania atque horren-
 da scelera perpetrasset, metuens ne infir-
 morum & debiliū animi scandaliza-
 rentur, si quando legerent truculentissi-
 mam hunc bestiam tantam in electum
 Dei populum tyrannidem exercuisse, ad
 consolationem & solatium eorum, se-
 quentia verba notatu dignissima adiunxit.
*Obsecro autem eos, qui hunc librum lecturi
 sunt, ne abhorrescant propter aduersos casus
 sed reputent ea, qua acciderunt, non ad im-
 ritum, sed ad correctionem esse generis hu-
 mani. Etenim multo tempore non sinere pecca-
 toribus ex sententia agere, sed statim viti-
 osas adhibere, magni beneficij est indicium.
 Non enim sicut in alijs nationibus Dominus
 patienter expectat, vt eas cum iudicij die
 aduenerit, in plenitudine peccatorum puni-
 antur, & in nobis statuit, vt peccatis nostris
 fuerit*

*Li. 2. Mach.
 cap. 6.*

finem deuolutis, ita demum in nos vindicet.
 Propter quod nunquam quidem à nobis mi-
 sericordiam suam amouet: corripiens uerò
 in aduersis populum suum non derelinquit.

Verba hæc apertè declarant correpti-
 onis flagellum in domo iusti, secretam
 & incognitam esse Dei misericordiam: è
 cōtrario, prosperitatem in domo impij,
 dissimulatam & absconditam esse Dei
 iram. Vnde sanctus inquit Gregorius:
 Quia uerò scriptum est: *Quem diligit Do-*
minus, castigat: flagellat autem filium quem
recepit, sæpè sancta Ecclesia, multis in
 hac uita aduersitatibus laborat, & repro-
 borum uita tãtò sine flagello dimittitur,
 quantò ad nulla præmia seruatur. Sed
 afflictiones S. Ecclesiæ heretici uidentes,
 eam despiciunt, ac tot illam flagellis at-
 teri, ex prauæ professionis merito suspi-
 cantur.

Recensetur & aliud in eodem libro
 exemplum, mirabiliter sanctam hanc
 confirmans doctrinam. Occisis namque
 & gloriosè pro diuinæ legis defensione
 interfectis sex Fratribus, septimus ado-
 lescentior reliquis conuersus ad Regem
 constanti & intrepido animo eum allo-
 cutus est, dicens: *Nos pro peccatis nostris*
hec patimur. Et si nobis propter increpationē,
correctionem Dominus Deus noster mo-

Lib. 2. Mor.
cap. 15.
Hebr. 12.

Li. 2. Mach.
cap. 7.

dicimus

910 DE TRIBVLAT.

dicim iratus est: sed iterum reconciliabitur
seruis suis. Tu autem, o scelesse & omnium
hominum flagitiosissime, noli frustra ex
vanis spebus in seruos eius inflammas. In
dum enim Omnipotentis Dei & omnia in
cientis iudicium effugisti. Nam fratres me
modico nunc dolore sustentato, sub te flammis
eternae vitae affecti sunt: tu vero iudicio Dei
iustas superbiae tuae poenas exolues. Ego enim
cut & fratres animam & corpus meum
do pro patrijs legibus: inuocans Deum ma
rius genti nostrae propitium fieri, te que
tormentis & verberibus confiteri quod
est Deus solus. In me vero & in fratres
meis desinet Omnipotentis ira, que
omne genus nostrorum iuste superdultis est.

CAPVT XI.

DE ALIIS QUIBUSDAM CAU
sis propter quas Deus Catholicos & Fi
deles punire solet.

EST & alia quedam haud contemnis
da supradictarum poenarum & affli
ctionis Catholicorum causa, fundata in
historia de vndecim Israeliticis tribubus
contra Beniamitas pugnantibus, iam pri
dem recensita: nam legimus Israelitas
fortitudine, & numero confidentes, ce
tam de Beniamitis sperasse victoriam. Ve
rum quia Deus zelotes, fortis, & strenuus
homo